

השיבה מהודו סיכום מסע אוקטובר 2014

הטיול להודו התחיל לפני 3 שנים. המחשבות, התכנונים ההתלבטויות, איך מתמודדים? האם לבד או בקבוצה ואם בקבוצה איך תהיה הקבוצה? איך תהיה ההדרכה? ההארה נפלה ביום בהיר אחד שישבנו תחת עץ התמר בביתנו החדש בישראל כפי שקרה לבודהה.

הגענו למפגש הקבוצה ומיד הבנו שנכנסנו לקרחנה אמתית, זה לא טיול רגיל אלא מסע מפרך עם מטען כבד (טונה קבנוס פריכיות וקרקרים) שלא ביישו אף מסעדת גורמה לאורך כל הדרך "בדאבות" השונות לצד המומו, צ'פאטי, נאן, צלחת הטאלי וכמובן, הצ'יקן טיקה. לאחר טיסה ארוכה ומנוחה של שעתיים הבנו שאנחנו במסע אמיתי! מולנו עמדה בכבודה ובעצמה עליזה ברזני.

ידענית גדולה שהאל שיווה, פרבאטי, גאנש, הינדים, סיקים, נהר הגנגס, נהר הביאס, עמק קולו ועמק פרבאטי, דראמסלה, אמריצר, נפאל, אגרה והגדול מכולם הדלאי לאמה, זורמים בעורקיה, ורידיה ונימיה.

לאורך כל הימים הארוכים והמפרכים ששעת ההשקמה היא חמש וחצי בוקר ועד שעות הלילה המאוחרות הרביצה בנו תורה הודית ולא השאירה אפילו רגע דל כדי להתענג על שירי ארץ ישראל הנחל ושירי הפלמ"ח.

הקרחנה השתוללה כל הזמן באוטובוס, בדרכים המיוחדות והמפותלות בפיקניק המיוחד, במקדשים, בשווקים כשהאלים לדבריה של עליזה מובילים אותנו לחוף מבטחים. הקבוצה הנהדרת הדייקנית והממושמעת גרמה להנאה גדולה ולכייף אמיתי לאורך כל המסע. החברותא והחיבורים הטבעיים שנוצרו במהלך המסע גרמו לעונג בלתי רגיל לאורך כל הימים והלילות.

כולנו נשארנו עם חוויות מדהימות ומטען כבד ועשיר מאד.
אין אין אין כמו הודו.

ולסיכום ברצוננו לציין: **אין אין אין כמו הבת-ימית עליזה ברזני**, שבזכותה הודו נתגלתה באופן האמיתי המיוחד והשונה שבה. על כך אנו רוצים לומר תודה ענקית מכל הלב.

גילה ונפתלי רוטנברג
נמסטה נמסטה נמסטה